

Úrvacsora

(Communion)

1965. december 12. Tucson, AZ

¹ ... felkavaró üzenetet hallottunk Pearry ^(perri) testvértől Isten Igéjéből. Mennyire igaz is, hogy korlátokat és időkereteket adunk Istennek: Ő pedig örök, és mi nem tehetjük ezt. Tehát ma este valami mással foglalkozunk: az úrvacsorával. Három évig vártam arra, hogy legyen egy gyülekezet Tucson ^(tyúszon)-ban, és most itt van. Igen, itt vagyunk. Ezért hálásak vagyunk az Úrnak: engedte, hogy eddig várjunk, hogy értékelni tudjuk most ezt.

³ Van egy dolog, amit szeretnék elmondani most, mielőtt úrvacsorázni kezdenénk: hiszem, hogy a mi időnkben, amelyben élünk, eleget láttunk, hogy tudjuk, hogy tényleg mindenünket, a teljes lényünket oda kellene adnunk Istennek. Tényleg szolgálnunk kellene Istent. Hiszem, hogy Ő megáldott bennünket a Szentírásra vonatkozó tökéletes válasszal. Amint Pearry ^(perri) testvér néhány perccel ezelőtt mondta, hogy annál az időnél tartunk. Nem vagyunk vakok: látjuk, hogy itt tartunk, hogy megérkeztünk. És körül is nézhetünk és láthatjuk, amint az emberi ész elhagyja az embereket: hogy nem maradhatunk már sokkal tovább itt, mert akkor teljesen egy örültek házában lennénk, az egész világ úgy lenne. Értitek? Tehát az idők végén járunk

⁵ Most pedig, amint Pearry ^(perri) testvér itt befejezte, látván, hogy ezek a dolgok igazak... Lássátok meg, hogy igazak, hogy nem csak legendák. Ezek nem olyan dolgok, amiket csak úgy elképzelünk, hanem olyan dolgok, amelyek közvetlenül Isten Igéje által adattak nekünk, és amelyek nyilvánosan megmutatkoztak előttünk azért, hogy tudjuk, hogy itt tartunk. Most nem tudjuk, hogy még meddig, mert újra vissza tudunk térni az órához, értitek, hogy hány óra van. De... Tudjuk, hogy annál az időnél vagyunk. Amint Isten ideje, úgy képzelném el... Valaki egyszer elmondott nekem egy kis elemzést. Azt mondta, hogy ha Isten aszerint bánna vele, hogy... Ha a kiszabott idő szerint bánna vele: ezer év csak egyetlen nap. Tehát ha egy ember hetven évig él, Isten idejében az csak néhány perc. Értitek? Nos, itt pedig nekünk negyven év áll: az az Ő számára szinte csak egy szempillantásnyi idő. Értitek? Tehát látjátok, hogy mennyire gyors ez az egész dolog, ha a megadott időről volna szó: Ő nincs időhöz kötve. Tehát Ő örökkévaló.

⁷ Azt hiszem, Sarah volt az, vagy a kis Joseph, aki a minap este azt mondta Pearry ^(perri) testvérnek és nekem: - Apu, hol és mikor lépett Isten színre? Honnan jöttem én? Látjátok? – Neki is kellett, hogy legyen egy kezdete, ugye? Nem kellett, hogy Neki is legyen egy kezdete? Azt mondtam: - Nem. Mindennek, aminek van kezdete, vége is van: aminek pedig nincs kezdete, annak nincs vége sem. Persze, egy tízéves kisgyermeknek ez nagy falat volt. Értitek? És hogyan is tudná ezt felfogni, hogy valaminek nincs kezdete? Nem csak ő van így ezzel, hanem én is. Látjátok? Mindnyáján, értitek? Ez túl nagy adag nekem, hogy most ez hogyan kezdődött el.

⁹ Most pedig egy olyan dolgot készülünk itt megtartani, ami valóban nagyon szent. Néhány nappal ezelőtt elhívtak engem egy nagyon kedves keresztény úriemberhez, akinek soha nem volt meg ez: és ő úgy értette, hogy mi az úrvacsorát szó szerint vesszük (az angol „communion” szónak két jelentése van: úrvacsora és közösség), mint szellemi közösséget. Ha a szónak ezt az értelmét nézzük, azt mondanám, hogy rendben is van, hiszen „kommunikálni” annyit jelent, mint „beszélgetni”. Értitek? És akkor az a testvér mutatta nekem az Igét, és azt mondta: - Branham testvér, nem gondolod, hogy... Most ezt azért mondom el... Elmondhatom, Pearry ^(perri) testvér? (Pearry Green testvér válaszol: - Természetesen.) Látjátok, azért mondom ezt el, hogy megértsétek, hogy mit tesztek. Ha valamibe vakon belesétáltok, akkor nem tudjátok, hogy hol, hogy mit csináltok. Még csak bizonyosságotok sem lehet, ha nem tudjátok, hogy mit csináltok. De kell, hogy tudjátok, mit csináltok és hogy miért csináljátok. Ez az úriember azt mondta: - Tehát ha Isten Igéjét vesszük, akkor nem magát Istent vesszük? Azt mondtam neki: - Pontosan így van, uram, így igaz. De itt azt olvassuk, hogy valójában... Pál azt a szó szerinti úrvacsora vételéről tanította. „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” – mondta Jézus. „Valahányszor veszitek ezt az én emlékezetemre, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg Ő eljövend.” Látjátok? Tehát nekünk ezt vennünk kell.

¹⁴ Tehát látjuk, hogy Szent Pál, aki ezt elrendelte az egyházban, aki az Újszövetség prófétája volt... Péter, Jakab, János és mind a többiek, akik leírták – és Máté, Márk, Lukács -, hogy Jézus miket cselekedett: mint az írnokok. Pál azonban az egész dolgot rendbe állította: ő volt az Újszövetség prófétája. Amint Mózes kiment a pusztaságba, hogy ihletést kapjon az öt könyv... A Biblia első öt könyvének megírására, Pál ugyanúgy kiment a sivatagba és Istentől való ihletést kapott, hogy az újszövetségi egyházat rendbe állítsa és párhuzamba állítsa az ószövetséggel. Régen az áldozati bárány volt, amellyel Izráel megemlékezett. Valójában csak egy alkalommal használták ezt, amikor kijöttek Egyiptomból. Aztán megemlékezésként megtartották ezt a korokon át. Ha pedig a törvény az eljövendő dolgok előképe... Értitek? Tehát én hiszem, hogy ez az szó, a *communion*, amit mi közösségnek nevezünk, hogy az valójában az úrvacsora.

¹⁷ Csak három fizikális vonatkozású Isteni parancsolatunk van: az úrvacsora, a lábmosás és a vízkeresztség. Csak ez a három dolog. Ez a három tökéletessége. Értitek? És csak ez a három parancsunk van. Felismerjük, hogy ez az a dolog, amiről Szent Pál az Újszövetségben beszél. Ha azt mondanánk, hogy a *communion* csak az Ige vételét jelenti... Én nem hiszem, hogy bárkinek joga van úrvacsorát venni, amíg az Úr Igéjét nem vette be a szívébe. Értitek? Mert én... Most mindjárt felolvasok nektek valamit, és akkor meg fogjátok látni. Most pedig, figyeljétek. Akkor miért vennénk... Ugyanilyen alapon teljes mértékben igazolhatnánk az Üdvhadsereget. Ők semmilyen vízkeresztségben nem hisznek, azt mondják: - Nem kell az nekünk... Ha tehát nincs szükségünk a vízkeresztségre, akkor miért kereszteljük meg? Azt mondják: - Az a víz nem menti meg az embert, csak a Vér... Én egyetértek ezzel. Így van: a Vér ment meg téged, nem a víz. De akkor is vennünk kell a vizet mint a kegyelem által elvégzett belső munka külső megmutatkozását. Értitek: Tehát ugyanígy kell tennünk az úrvacsorával is.

²¹ Amikor befogadtuk az Urat, a mi Áldozatunkat, magunkba... Mint a szellemi születést belénk, és a Testét... Ő általa élünk, az Ige által: és ezt jelképeznünk is kellene, mivel ez egy parancsolat. „Térjete meg valamennyien és kereszteljedjete meg Jézus Krisztus nevében a ti bűneitek bocsánatára.” Pál azt mondta: „Én az Úrtól vettem azt, amit elétek adtam, hogy az Úr Jézus ugyanazon az éjszakán, amikor elárultatott, vette a kenyeret és megtörte és odaadta a tanítványoknak, és... És azt mondta: Vegyétek és egyétek és ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Mert valahányszor csak veszitek ezt a kenyeret, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend... Most pedig látni fogjuk, hogy voltak ebben emberek, akik jöttek és...

²³ Ez a drága testvér, egy nagyon kedves testvér eljött és azt mondta: - Én soha... Branham testvér, én soha nem vettem még úrvacsorát. Nem értem, hogy mi az... Azt mondta: - Nekem csak a másik oldalt tanították... Azt mondtam: - De ne felejtsük el elismerni, hogy Szent Pál volt az, aki a korai keresztény egyházat rendbe állította. Ők gyülekezetből... Illetve házról házra jártak, megtörték a kenyeret a szív egyszerűségével, és így tovább. Azt mondtam: - Tehát ezt is ő tette bele a gyülekezetbe. A Galata 1:8-ban azt mondta: Ha egy angyal jön hozzátok a mennyből, és bármi mást mond nektek, legyen az átkozott. (Értitek?) Ugyanaz, aki azt mondta nekik, hogy újra kereszteljedjenek meg a János keresztsége után, hogy kereszteljedjenek meg Jézus Krisztus nevében. Látjátok, három dolog van, amit meg kell tennünk jelképekként: az úrvacsora, a lábmosás és a vízkeresztség. Értitek? Van...

²⁶ Azt mondjátok: - Nos, a... Az Üdvhadsereg abból a szempontból veszi ezt, hogy a haldokló tolvaj, amikor meghalt, még nem volt megkeresztelkedve és Jézus mégis azt mondta, hogy ott lesz a Mennyben. Pontosan ez az igazság. Így van, pontosan. De látjátok, az az ember Jézust éppen akkor ismerte fel, abban az órában, amikor meghalt. Értitek? Neki csak... Csak annyi lehetősége volt. Ő egy tolvaj volt, távol volt ettől, kívül esett ezen. És ő, amint meglátta azt a Világosságot, azonnal felismerte, és azt mondta: „Uram, emlékezzél meg rólam.” És Jézus... Így igaz. De te és én, akik tudjuk, hogy meg kell keresztelkednünk, és mégis elutasítjuk azt, akkor az közted és Isten között van: ugyanígy van az úrvacsorával is. Amikor úrvacsorát veszünk, akkor nem csak annyról van szó, hogy azt mondjuk: - Na, jövök már, bekapom azt a kis kenyeret és hiszem, hogy keresztény vagyok... Ha megfigyelitek, a Biblia azt mondja: „Aki méltatlanul eszik és iszik, bűnös lesz a vérért, és pedig az Úr véréért.” Értitek? Olyan életet kell élned az emberek előtt... Isten előtt és az emberek előtt, amely megmutatja, hogy őszinte és komoly vagy.

²⁹ Most csak még egy percet. Az Ószövetségben, amikor bemutatták az áldozatot... Az egy törvény volt, egy rendelés... És a vízkeresztség is ugyanúgy egy rendelés, a lábmosás is egy rendelés, és az úrvacsora is egy rendelés. „Áldott, aki megtartja az Ő rendeléseit, aki minden törvényét megtartja és minden parancsolatát, mert neki joga van belépni az Élet Fájába.” Most pedig figyeljük meg, hogy abban az elsőben... Amikor először Isten rendelése volt, hogy az ember áldozatot hozzon a gyülekezetbe és a templomba, az oltárhoz, hogy az ember felajánlja a maga

áldozását, és... A bűneidért egy bárány áldozatát, nos, és szinte magam előtt látom, amint egy zsidó testvér megy az úton, és tudja, hogy bűnös. És megy az oltárhoz, hozza a kövér ökrét vagy bikáját, vagy amilyen állata csak volt, vagy juhát, vagy bárányát, vagy valamit. Végigviszi az úton olyan őszinteséggel és komolysággal, ahogy csak lehet: odamegy, és a lehető legőszintébben megtartja Isten rendelkezését. Aztán ráveti a kezét, megvallja a bűneit, és a pap ezt, vagyis a bűneit, a bárányra veti. És elvágja a bárány torkát, és akkor a bárány meghal azért az emberért. Amint odafektette, az a kis bárány rugdalózott és vérzett, az ember keze teljesen véres lett, és teljesen befröcsköli őt az a vér – miközben a kis bárány rángatózik és haldoklik -, és ő felismeri, hogy vétkezett és hogy valaminek meg kellett halnia őhelyette. Ezért tehát a saját halála helyett a bárány halálát ajánlotta fel. Értitek? A bárány halt meg helyette. És az az ember ezt teljes komolysággal csinálta, a szíve legmélyéből.

³² Ezt újra és újra megcsinálta, és ez így ment egészen addig, amíg ebből a dologból egy hagyomány lett. Isten parancsolata egy hagyomány lett az emberek számára. És akkor már azt mondta ez az ember: - Óh, nézzük csak... Ma ez meg ez a nap van, úgyhogy jobban teszem, ha én is lemegyek oda. Igen, talán felajánlok egy bikát... És elment oda. – Uram, itt van a bikám... Látjátok, ebben már semmi komolyság és őszinteség nem volt, ehhez már semmi megértés nem társult. Na most, mi nem akarjuk így venni az úrvacsorát. Mert ez ugyanaz a dolog, mint amikor az Úr asztalához járulunk. Ézsaiás 35. Nem, elnézést kérek, Ézsaiás 60... Bocsánat, megint rosszul mondtam. Azt hiszem, az Ézsaiás 28-ban találjuk meg ezt. Igen, azt hiszem, ez lesz az a fejezet. Azt mondta: „Rendelésnek rendelésen, sornak soron kell lennie; itt egy kicsi, ott egy kicsi. Ragaszkodjatok ahhoz, ami jó. Remegő ajakkal és más nyelveken fogok szólni ehhez a néphez. És ez az a Megnyugvás.” Azt mondta: „Az Úrnak minden asztala hányással van tele. Kinek taníthatok tanítást? Kivel értethetem meg?” Látjátok? Azt hiszem, ez volt az az igevers, az Ézsaiás 28-ból. „Kivel értethetem meg a tanítást? (Látjátok?) Az asztalok...”

³⁶ Most pedig látjuk ma, hogy ez a nagy dolog, amire készülünk az Ő halálának megemlékezésére, és az Ő testének emlékeztetére, amiről hisszük, hogy naponta esszük, vagy hogy csak éppen most fejeztük be az evést, amint a testvérünk prédikált nekünk... Isten Igéjét venni, hogy hisszük Azt teljes szívünkből. Látjuk azt megnyilvánulni, látjuk, hogy nekünk adatik, látjuk, hogy igazolást nyer és érezzük az életünkben. És kell, hogy ehhez mély tudatossággal járjunk azt illetően, hogy mit csinálunk: hogy ne csak azért jöjjünk, mert ez egy parancsolat. Mész a gyülekezetbe és sokszor csak úgy kiosztotok egy pászkadarabot, vagy valamit... Megtöritek... Vagy talán diétás kenyeret osztotok szét és azt töritek meg. Az ott lévő emberek pedig, akik dohányoznak, isznak és minden mást csinálnak, mivel ők a gyülekezet tagjai, jönnek és veszik az úrvacsorát. Nos, ez nem más, mint szenny Isten előtt.

³⁸ Még az áldozat is, hiszen azt mondta: „A ti ünnepléseitek és az áldozásaitok bűzlenek az orromban.” Mégis Ő parancsolta nekik, hogy végezzék azt az áldozást. De ahogyan kezelték ezt a

dolgot, az büdös lett és bűzlött az orrában, az orrlyukaiban, pontosan az az áldozás, amit Ő rendelt el... Így vesszük mi Isten Igéjét: ma túl sok keresztény, úgynevezett keresztény, csinálja ezt. Itt állunk, tanítjuk ezt az Igét és azt mondjuk: „Jézus Krisztus nem ugyanaz tegnap, ma és mindörökké”, és olyan dolgokat tanítunk, amikről Ő megígérte nekünk, hogy tisztelni fogja azokat, mi meg azt mondjuk: „Óh, az csak valami másra vonatkozott.” A mi sodomai imádatunk bűzlik az Ő orrában. És nem fogja azt elfogadni, semmiképpen sem. Ezért van, hogy a hagyományos szokásainkból...

⁴⁰ Ne vegyétek az úrvacsorát csak hagyományból. Hanem azért vegyétek, mert Isten szeretete ott van a szívetekben, és ezért tartsátok meg Isten parancsolatait. Értitek? Ezért vegyétek azt. Tehát ha ezt nem komolyan és őszintén veszitek, ha ez csak egy hagyomány... – Nos, a mi gyülekezetünk megtartja az úrvacsorát minden vasárnap, vagy havonta egy vasárnap, vagy évente két alkalommal... És akkor te mész és azt mondod: - Na, akkor most van itt az én időm! És aztán veszed az úrvacsorát, akkor az csak egy büdösség Isten számára. Értitek? Akkor az csak egy hagyomány. Mint ahogy minden másban is, ebben is őszintének kell lenned. Isten a szíved mélységét akarja. Emlékezzél rá, hogy ugyanaz az Isten, aki ide hozott téged a földre, az az Isten, akit te szolgálsz. Érted? Azért csinálod ezt, mert Ő így mondta, mert ez az Ő parancsolata. És akkor azért akarunk úgy jönni mélységgel és őszinteséggel, tudva, hogy Isten kegyelme által meg vagyunk mentve. És mi... Szeretjük Őt, és érezzük az Ő jelenlétét, és látjuk, hogy megváltoztatja az életünket. Az egész lényünk megváltozik. Más emberekké leszünk. Nem úgy élünk, ahogyan eddig éltünk és nem úgy gondolkodunk, ahogyan eddig gondolkoztunk.

⁴⁴ Mint itt ebben a könyvben, és ezen a helyen, amiről beszélgettünk, hogy a két Könyv egy, az Élet Könyve. Az élet első Könyve akkor jött fel, amikor megszületted, ez volt a te természet szerinti megszületésed. Érted? Aztán egyszer, valamikor ott régen volt egy kis Élet mag, amiről beszéltem ma délután a háznál a fiatal testvérnőknek. Látjátok, ott van egy kis Élet mag, amiről eltűnődsz: - Honnan jött ez? Mik ezek a furcsa dolgok? Ezt mondtam, magamnak vettem, amint mondani fogjátok:- Nos, William Branham, negyven évvel ezelőtt William Branham ez és ugyanez ma este... Amint talán valaki abból az időből azt mondaná: - Mi nagyon... Ő akkoriban csak egy vadóc ifjú volt... Látjátok? Mert Charles és Ella Branham-től született. A természetük szerint bűnös voltam, a világra jöttem, hazudoztam, és a világnak minden szokása ott volt bennem. De aztán volt ott lent egy másik természet is, értitek, egy eleve elrendelt természet, ami Isten által volt ott bent. Ugyanebben a testben, értitek, két természet. Nos, engem csak az egyik irányított. Amint növekedett, én is gőgicséltem kisbabaként. Aztán már csak azt tudtam, hogy egy hazudozó lettem és minden más, ami bűnös, mert úgy nevelkedtem. De ott lent az egész idő alatt ott volt egy kis pontocskányi Élet.

⁴⁷ Kisfiúként próbáltam emlékezni... Remélem, nem tartalak itt túl sokáig benneteket. De tudva, hogy... Ott ültem a patakparton, és ott üldögéltem és nézelődtem éjszaka. Apukám és anyukám

már elmentek az ő megnyugvásukba. És azokban a napokban ők bűnösök voltak, az otthonunkban egyáltalán nem volt kereszténység. És, óh... Ivászatok, multságok és ez az életvitel: teljesen belefáradtam. Vettem a lámpásomat és a kutyámat és elmentem az erdőbe, és egész éjjel ott maradtam. Télen addig vadásztam, amíg a multság véget nem ért, talán napkeltéig is. Aztán hazajöttem, és ha még akkor sem volt vége, akkor lefeküdtem a fészer tetejére és ott aludtam, vártam, hogy nappal legyen. Aztán belegondoltam, hogy akkoriban, amikor nyaranként is ott kint voltam, botokból csináltam magamnak egy kis menedéket, ha esett az eső: ott feküdtem, a horgászbotjaim belelógtak a vízbe, horgásztam. A jó öreg kutyám meg ott feküdt, és olyankor azt mondtam: - Nézzük csak. Tudod, tavaly télen itt táboroztam egy éjszakát. Tüzet raktam, ott volt velem a kutyám is, és itt raktam tüzet. Pedig a talaj 15 cm mélyen is meg volt fagyva. És ott az a kis virág: hát te honnan jöttél? Értitek? Honnan jöttél? Ki jött ki ide, hogy elültessen téged? És milyen melegházból szállítottak téged ide? Hogy volt ez, honnan jöttél? Értitek? Ott volt az a kis virág, és azt mondtam: - Hogyan lehetséges? Hiszen meg volt fagyva, meg minden, és én pont azon a helyen raktam tüzet. Amellett, hogy meg volt fagyva, én még tüzet is raktam azon a helyen. És mégis itt vagy most, és élsz, te kis virág. Hogy kerültél ide?

⁴⁹ Mi volt az? Az ott egy másik William Branham volt. Értitek? Ott volt az a kis pontocskányi Örök Élet, ott lent: Isten génjeiből, Isten Igéje volt elültetve ott. Mindnyájan tudtok hasonló dolgokra gondolni. Értitek? Munkálkodott. Aztán felnéztem a fákra és azt gondoltam: - Te falevél, én láttalak téged még tavaly lehullani, akkor most hogy vagy megint a fán? Honnan jöttél? Mi hozott ide téged? Értitek? Az Örök Élet volt az, ami akkor éppen a testben munkálkodott. Aztán egy napon, miközben ott sétáltam, egy Hang azt mondta: „Ne dohányozz, ne igyál és így tovább.” És a többi fiatalal együtt én is öregedtem. Látjátok, volt ott Valami, ami mozdult. Aztán pedig egyszer felnéztem és azt mondtam: - Én nem Charles és Ella Branham fia vagyok. Van Valami, ami hív engem... Mint a kis sas: - Nem csirke vagyok én! Van Valami ott fent, valahol. Óh, nagy Jehovah, bárki legyen is, nyisd meg ezt nekem. Haza akarok menni. Van Valami bennem, ami hív... És akkor újjászülettem. Az a kis Élet ott volt bennem, ráöntetett az élet vize, és aztán növekedésnek indult. Tehát a régi élet bocsánatot nyert, belevettetett Isten feledésének tengerébe, hogy soha többé ne is lehessen emlékezni rá ellenem. Értitek? Tehát megigazultan állunk itt, mintha soha nem is vétkeztünk Isten jelenlétében.

⁵⁴ Amikor pedig az Úr asztalához jövünk, tisztelettel, szeretettel és hódolattal kell jönnünk, átlátva azt, hogy hol lennénk, ha Ő nem cselekedett volna. Értitek? Nézd meg, hogy hol lennél... Ezért azt hiszem, hogy mikor Pál azt mondja: „Ezért amikor összejöttök enni, várjátok meg egymást”, ez más szavakkal azt jelenti, hogy várjátok csak egy pár percet, imádkozzatok és vizsgáljátok meg magatokat. És ha tudjátok, hogy ott van bent egy testvér, aki valami helytelen dolgot készül tenni, vagy valamit, akkor érte is imádkozzatok. Értitek? Látjátok: „várjátok meg egymást”, várjátok csak egy percet, imádkozzatok. Ha van benned egy érzés, vagy valami, akkor ne cselekedjél még, hanem először hozd rendbe azt a dolgot. Érted? Menj és először hozd rendbe

azt a dolgot, mert olyan tisztán akarunk idejönni, amennyire csak lehet: az egymásról és az Istenről való gondolataink, és ahogy egymás felé vagyunk, és úgy jöjjünk az Úr asztala köré. Értitek?

⁵⁶ És ezt azért tesszük, mert hálát adunk Neki, és egymás között, együtt esszük a kenyeret és isszuk a bort, mint az Ő Véré és az Ő Testét. „Ha csak nem eszitek a Fiú testét és nem isszátok az Ő véré, nincsen bennetek Élet.” Értitek? Akkor tehát többé vagy kevésbé azt mutatjátok, hogy szégyellitek magatokat keresztényként azonosítani, amiatt az élet miatt, amit éltek. És akkor ez tényleg egy nagy döntő. Ha tehát nem cselekszitek ezt, akkor nincsen Életetek. Ha pedig méltatlanul cselekszitek ezt, akkor bűnösök vagytok az Úr testéért.

⁵⁸ Ugyanez van a vízkeresztséggel is. Ha azt mondjuk, hogy hiszünk Jézus Krisztusban, hogy Ő megmentett bennünket a bűnből, és hogy Jézus Krisztus nevében keresztelkedtünk meg, akkor... Szégyent hozunk rá. Olyan dolgokat teszünk, amik helytelenek: akkor azért fizetnünk kell. És van még egy dolog: amikor így teszünk, akkor mi mondunk egy dolgot, de teljesen mást csinálunk. Ez velünk a probléma ma. Azt gondolom... Azt mondtam, „velünk”: velem és az egyházzal, akivel az Úr Isten engedte, hogy beszéljek ezekben az utolsó órákban, hogy mi hisszük, hogy már az idők végén vagyunk. Hiszük, hogy Isten adott nekünk egy Üzenetet. Ez Istentől lett elküldve, Isten által lett bizonyítva és Isten által lett bemutatva. Most ezért tisztelettel és szeretettel kell Hozzá jönnünk: a szív, az elme és a lélek tisztaságával.

⁶⁰ Tudjátok, hogy hamarosan eljön az óra, amikor itt közöttünk, a Szentlélek úgy fog szólni, ahogyan akkor szólt, amikor Anániás és Szaffira... Látjátok, közeledik az az óra. Értitek? És mi... Most csak emlékezzetek, látjátok, hogy Isten az Ő népe között fog lakozni. Ezt akarja Ő cselekedni most. Mi elfogadhatnánk az Üzenetet, mintha azt mondanánk... Ha én egy fiatal ember lennék és feleséget keresnék, és nem találnék egy feleséget és azt mondanám: - Ő egyszerűen tökéletes. Keresztény. Egy hölgy. Mindezek benne vannak, úgyhogy bizonyosságom van... Nem számít, hogy mekkora bizonyosságom van, hogy mennyire kedvesnek tartom őt: nekem el kell őt fogadnom, és neki el kell engem fogadnia, értitek, az esküvésen keresztül. Nos, ugyanezt találjuk az Üzenetben is. Látjuk, hogy igaz. Látjuk, hogy Isten igazolja, hogy igaz. Tökéletesen igaz. Évről évre és évről évre egyfolytában csak igaz. Minden, amit mond, minden pontosan úgy történik, ahogyan megmondta. Tehát tudjuk, hogy igaz, de – látjátok? – ezt ne egy értelmi kiindulásból tegyük. Ha úgy tesszük, akkor egy másodkézből kapott vallásunk van csak. Értitek? És mi nem akarunk egy másodkézből kapott vallást, egy olyan valamit, amit valaki más megtapasztalt, és mi most az ő bizonyágtételéből éldegélünk.

⁶³ Azt hiszem, Jézus mondta Pilátusnak, valami... Volt egy szó, amin gondolkoztam, és Ő éppen azt mondta neki: „Ki mondta ezt neked?” Vagy: „Ez ki lett jelentve neked?” Más szavakkal mondván: „Honnan tudtad ezeket a dolgokat?” Nem tudom, hogy pontosan hogy mondta, már

régen olvastam azt a részt, de: „Hogyan vetted észre... Hogyan... Kicsoda jelentette ezt ki neked?” Mármint azt, hogy Ő a Isten Fia. „Kicsoda jelentette ezt ki neked? Egy ember mondta el?” Amint Jézus azt mondta: „Vagy az én Atyám, aki a Mennyben van, Ő jelentette ezt ki neked? (Értitek, látjátok?) Honnan tudod ezt, másodkézből, vagy pedig az Istentől kapott tökéletes kijelentésből? Ez az úrvacsora csak valami olyan, amiért odalépek, egy parancs, amire azt mondom: - Hát, ha már a többiek is vesznek belőle, én is veszek...?! Ez egy kijelentés arról, hogy én az Ő része vagyok és a ti részetek vagyok, és hogy én szeretlek titeket és hogy szeretem Őt, és hogy ezt együtt vesszük, mint annak a jelképét, hogy mi szeretjük Istent, és mint az egymás felé való szeretetünk és az egymással való közösségünk jelképét.

⁶⁵ Most pedig szeretnék olvasni az Igéből. És aztán azt hiszem... Hol szoktatok... Ahogyan Pearry (perri) testvér szeretné ma. Szeretném, hogy ezt olvassátok velem, ha nálatok van a Bibliátok. 1Korinthus, 11. fejezet, és kezdjük a 23. verssel. És aztán mi a Gyülekezeti Házunkban megtartjuk ezt és a lábmosást is mindig, hiszen ezek kéz a kézben járnak. Azt hiszem, a testvér ezt szerda estére hirdette, mert most egyszerűen nincs elég hely ennyi sok ember számára, hogy lábat mossanak, úgyhogy a lábmosást szerda este tartják majd.

⁶⁷ Tehát akkor az 1Korinthus 11. fejezetének 23. versétől olvassuk, hallgassátok most Pált. És emlékezzetek rá, tartsátok eszetekben a Galata 1:8-at is: „Ha mi vagy egy mennyből jövő angyal bármi más evangéliumot hirdet nektek (mást, mint a Pál által hirdetett evangélium), legyen az átkozott.” Látjátok?

Mert én az Úrtól vettem azt, amit most elétekbe adtam, hogy az Úr Jézus ugyanazon az éjszakán, amikor elárultatott, vette a kenyeret: és miután hálát adott, megtörte azt... Azt mondta: Vegyétek és egyétek, ez az én testem, amely megtöretett értetek: ez cselekedjétek az én emlékezetemre.

Most hadd álljak meg itt. Látjátok? Az, hogy az Úr Jézus Krisztus testét vesszük ebben az úrvacsorában, nem jelenti azt, hogy az úrvacsora Krisztus szó szerinti teste. Ez katolikus tanítás. Én nem hiszem, hogy az helyes. Én hiszem, hogy ez csak egy rendelés, amelyet Isten adott nekünk, értitek, és hogy ez nem a szó szerinti teste. Ez... Ez valójában csak egy darabka kóser kenyér. Ez csak egy rendelés.

⁶⁹ Azt sem hiszem, hogy Jézus Krisztus keresztsége, hogy a Jézus Krisztus nevében való keresztség megbocsátja a bűneidet. Én nem hiszem, hogy te... Hiszem, hogy akár egész nap is keresztkedhetnél... Most tudom, hogy ülnek itt emberek az Apostoli Egyházból, vagyis az Egyesült Pümkösi Egyházból, és ott ezt tanítják. De látjátok, én nem hiszem, hogy a víz megbocsátja a bűnöket. Ha úgy volna, akkor Jézusnak felesleges volt meghalnia. Értitek? Én hiszem, hogy ez csak egy rendelés Istentől, értitek? Hogy megmutassuk, hogy bocsánatot

nyertünk. De abban, hogy az újjászületésért keresztkednénk, én abban nem hiszek. Én nem hiszem, hogy a víz megbocsátja a bűnket. Azt sem hiszem, hogy ennek a kenyérnek és bornak bármi köze is lenne hozzá: ez csak Isten egy rendelésének a megtartása, amit rendelt tőlünk, hogy cselekedjünk meg. Értitek? Így van. Én hiszem, hogy a vízkeresztség ugyanilyen dolog. Hiszem, hogy helyénvaló dolog megcselekednünk ezt, hiszen Ő is mindezeket megcselekedte, hogy példát adjon elénk. És Ő lábat is mosott, hogy példát adjon nekünk. Tehát...

Aztán ugyanilyen módon... (25. vers)... Aztán ugyanilyen módon vette a poharat is, és miután evett, ezt mondta: Ez a pohár az új szövetség az én véremben. Ezt cselekedjétek, valahányszor csak isszátok ezt, az én emlékezetemre. És amikor csak... (Most emlékezzetek erre...) Amikor csak eszitek ezt a kenyeret és isszátok ezt a poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend. (Meddig? „Amíg eljövend.” Értitek? Látjátok?) Ezért ha valaki méltatlanul eszi ezt a kenyeret és issza az Úr poharát, bűnös lesz az Úr testéért és véérért.

⁷² Hadd álljak meg csak egy percre. Azért mondta ezt, mert amint megfigyelitek itt egy másik versben, egy másik fejezetben, ott a következőt mondja: „Úgy tudom, hogy amikor összejöttek enni, még meg is részegedtek az Úr asztalánál.” Félreértették ezt a dolgot. Látjátok? Csak mohón ették. Értitek? Éppen úgy, mint ahogyan ma teszik az emberek: akármilyen életet is élnek, mégis veszik az úrvacsorát. Értitek? És azt mondta: „Vannak otthonaitok, ahol ehettek. (Látjátok?) De ez itt egy rendelés, amit meg kell tartanunk.” Látjátok? Tehát:

Hanem vizsgálja meg magát az ember, és úgy egyék ebből a kenyérből és igyék a pohárból. Mert ha méltatlanul eszik és iszik, akkor kárhozatot eszik és iszik magára, nem különböztetvén meg az Úr testét. (Látjátok?)

⁷³ Mi vagy te? Ha keresztény vagy, éljél mindenki előtt úgy, mint egy keresztény. Ha pedig veszed az úrvacsorát, és nem úgy élsz, mint egy keresztény, akkor nem különbözteted meg az Úr testét. Akkor egy botránykövet teszel valami másnak az útjába, érted? És akkor látják, hogy veszel ebből és közben mégsem úgy élsz, ahogyan élned kellene. Látod, akkor nem különbözteted meg az Úr testét. Most figyeljétek meg, hogy mi ennek az átka:

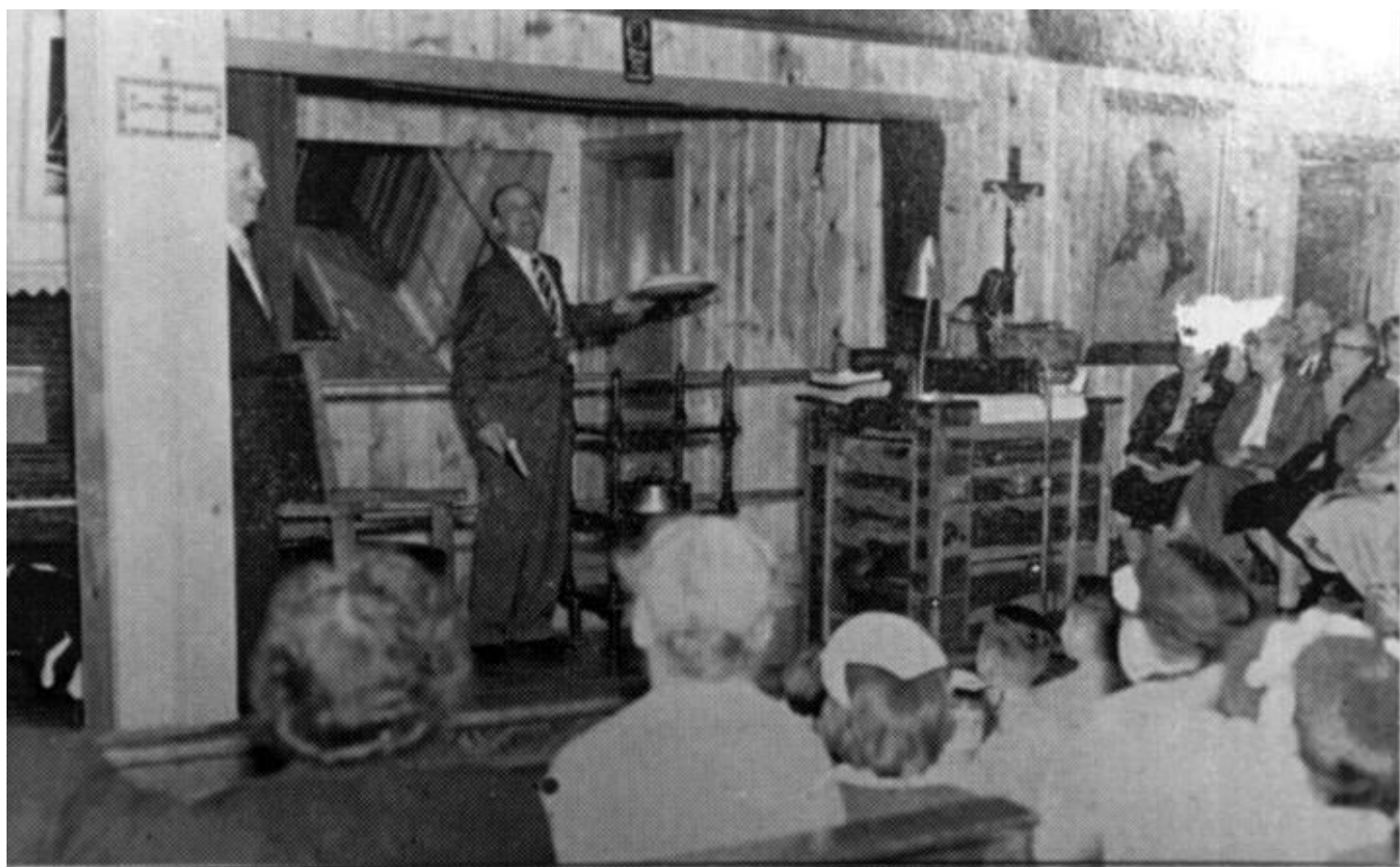
És ezért gyengék és betegek közöttetek sokan, és sokan pedig alszanak. (Pearry testvér, ennek a szónak a helyes fordítása az volna, hogy „halottak”. Értitek? „Sokan halottak közöttetek.”) Mert ha megítélnénk magunkat, akkor nem ítélnénk. (Látjátok, ha megítéljük magunkat, akkor mi nem ítéltünk. Értitek?) Amikor pedig ítéltünk, akkor az

Úrtól fenyítettünk, hogy ne legyünk kárhoztatva a világgal. (Látjátok, hogy semmi kötöttségünk ne legyen a világhoz.)

Ezért, atyámfiai, amikor összejöttök enni, várjátok meg egymást. (Látjátok?) És ha valaki éhes, az egyen otthon, hogy ne kárhozatra jöjjetek össze. A többi dolgot pedig majd rendbe rakom, amikor eljövök. (Látjátok?)

⁷⁴ Tehát, más szavakkal: ne csak azért gyertek, hogy ezt úgy vegyétek, mint egy... Amint kicsit korábban mondtam a zsidókkal kapcsolatban, az áldozásukról, hogy ők... Ez csodálatos volt: Isten adta! De eljutott a dolog arra a pontra, amikor már nem őszinteségből és tisztességből és rendben csinálták, hanem egyszerűen az egész dolog csak egy bűz lett az Ő orrában. Most pedig ugyanez van azzal, amikor mi összejövünk úrvacsorázni: kell, hogy tudjuk, hogy mit csinálunk. Ugyanúgy, mint amikor bemész a vízbe, hogy megkeresztelkedjél Jézus Krisztus nevében, tudod, hogy mit csinálsz: megmutatod a gyülekezetnek, amit Isten beléd tett: Krisztust. Amikor pedig ezt vesszük, az a következőt mutatja meg a gyülekezetnek: - Isten minden szavát hiszem. Hiszem, hogy Ő az Élet Kenyere, amely Istentől szállt alá, a Mennyből. Hiszem, hogy minden szó, amit Ő mond, az Igazság. És én a legjobb tudásom szerint fogok eszerint élni, Isten az én bírám. Ezért a testvéreim előtt... Nem esküszöm, nem fogadom, ilyet nem teszek... Hanem mert szeretem az Urat, és az Úr tudja ezt és bizonyosságot tesz velem erről. Ezért előttetek most veszem az Ő testét, hogy tudjam: nem ítéltetek meg a világgal... Értitek? Erről van szó: és akkor ez egy áldás.

⁷⁷ És emlékezzetek rá, hogy sok bizonyosságot adhatnék erről, hogy hogyan vittem ezt magammal egy betegszobába, és láttam a betegeket meggyógyulni. Emlékezzetek rá, hogy amikor Izráel megmutatta ennek az előképét, ők negyven éven át vándoroltak a pusztaságba és még csak a ruhájuk sem használódott el: és úgy jöttek ki onnan, hogy egyetlen beteg sem volt közöttük. Kétmillió ember ennek az előképe! Akkor pedig mit fog az igazi dolog tenni? Ha egy áldozati állat teste ezt megtette velük, akkor mit fog Jézus Krisztus, Immánuel teste, tenni velünk? Legyünk csak tisztelettudóak, amint tudjuk, hogy hogyan kell jönnünk.

*Brother Branham serving Communion in Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana*

Branham testvér úrvacsorát oszt a Branham Gyülekezeti Házban.